

תת"ע 1757/12/19 - מדינת ישראל נגד ואקנין אלי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1757-12-19 מדינת ישראל נ' ואקנין אלי
תיק חיצוני: 30251250244

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ואקנין אלי

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא חריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

בפרשה זו שלח המבקש בקשה מפורטת יחד עם תצהיר המבהיר את עמדתו.

המדינה הגיבה בכתב ולא מצאתי הצדקה לקיים דיון בנוכחות הצדדים לאור הבהרת הצדדים את טיעוניהם בפירוט רב בכתב.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

המבקש קיבל לידיו זימון משוטר ואני דוחה את הטענה לפיה מועד המשפט אליו זומן (כמעט שנה קדימה) הוא אשר מצדיק את אי ההגעה לדיון.

שכחה של המועד (גם אם נעשית בתום לב) אינה מצדיקה את אי ההתייצבות.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו. המבקש נהג במהירות גבוהה מאד (146 קמ"ש במקום 80 קמ"ש) ולחובתו

56 הרשעות קודמות (ותק נהיגה מ-1993). לא מצאתי בנימוקי הבקשה נימוק המוכיח עיוות דין שנגרם מעצם ההרשה או מרף הענישה.

בנסיבות המתוארות לעיל התנגדות המדינה מתקבלת והבקשה נדחית.

מיד עם תום עיכוב הביצוע שניתן תחל להימנות פסילתו של המבקש על בסיס התצהיר שהגיש יחד עם בקשה
.ז.

להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתן בלשכתי בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.